

Να κατοικήσει ο Χριστός στις καρδιές σας με την πίστη. Άγιος Νικολαος Βελιμίροβιτς (Επίσκοπος Αχρίδος).

**«Κατοικήσαι τον Χριστόν δια της πίστεως
εν ταις καρδίαις ημών» (Εφ. 3:17).**

Τον Χριστό δεν τον έχει όποιος τον έχει μόνο στη γλώσσα. Ούτε εκείνος που τον έχει μόνο επάνω στο χαρτί· ούτε εκείνος που τον έχει επάνω στον τοίχο· ούτε εκείνος που τον έχει στο μουσείο ιστορίας. Αληθινά έχει τον Χριστό εκείνος που τον έχει στην καρδιά του. Διότι ο Χριστός είναι αγάπη και η καθέδρα της αγάπης είναι η καρδιά.

Αν ο Χριστός είναι στην καρδιά σου, τότε Αυτός είναι ο Θεός σου. Αν έχεις τον Χριστό μόνον στη γλώσσα ή στο χαρτί ή πάνω στον τοίχο ή στο μουσείο της ιστορίας, έστω κι αν τον αποκαλείς Θεό, Αυτός είναι παιγνίδι για σένα. Φυλάξου τότε, άνθρωπε, διότι κανείς δεν παίζει ατιμώρητος με τον Θεό.

Η καρδιά οπτικά είναι στενό όργανο, αλλά σ' αυτήν μπορεί να εισέλθει ο Θεός. Τότε αυτή είναι πλήρης και υπερπλήρης. Και τίποτε άλλο δεν μπορεί να χωρέσει μέσα της. Ακόμη κι αν εισέλθει σ' αυτήν όλος ο κόσμος, χωρίς τον Θεό, εκείνη παραμένει άδεια.

Αδελφοί, ας εισέλθει ο Χριστός, ο αναστάς και ζων Κύριος, δια της πίστεως στις καρδιές σας και εκείνες θα είναι πλήρεις και υπερπλήρεις. Όμως Εκείνος δεν μπορεί να εισέλθει αλλιώς στις καρδιές σας, παρά μόνο δια της πίστεως. Αν δεν έχετε πίστη, τότε ο Χριστός θα μείνει μόνο στη γλώσσα σας ή στα χαρτιά ή στους τοίχους ή στα μουσεία της ιστορίας. Τι το όφελος απ' αυτό; Τι το όφελος να κρατάτε την Ζωή επάνω στη γλώσσα και τον θάνατο μέσα στην καρδιά; Διότι αν κρατάτε τον κόσμο μέσα στην καρδιά σας και τον Χριστό επάνω στη γλώσσα σας, τότε κρατάτε τον θάνατο μέσα στην καρδιά και τη ζωή στη γλώσσα. Αυτόν που διψά, δεν τον βοηθά το νερό μόνο στη γλώσσα. Κατεβάστε τον ζώντα Χριστό στην καρδιά και τότε αληθινά θα ξεδιψάσετε και θα αισθανθείτε ηδονή ανέκφραστη.

Ω αναστημένη Κύριε, καθάρισε την καρδιά μας από τα θανατηφόρα πάθη που εμφωλεύουν σ' αυτήν και είσελθε Συ σ' αυτή, για να είμαστε ζώντες και να Σε δοξολογούμε. Σε Σένα πρέπει δόξα και ευχαριστία στους αιώνες.

Ω αναστημένη Κύριε, φώτισε τον νου μας με τον Νου σου, για να δεχθούμε πιο εύκολα την υπέρ νουν αγάπη Σου προς τους ανθρώπους και να κλάψουμε· από λύπη για την σκληροκαρδία μας και για τον σκοτισμένο και πονηρό νου μας· να κλάψουμε από χαρά για την αγάπη Σου προς εμάς τους σκοτισμένους και πονηρούς.

Από το περιοδικό “Ο ΟΣΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ”, Έκδ. Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, τ. 30 (2005), άρθρο: «Λόγοι αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς Επισκόπου Ζίτσης», σελ. 21.